

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 23 de març de 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia demanda de citació de data 19-12-2014, per escrit de data 19-03-2015, la representació processal dels Srs. FDS....., TS....., JEN..., JND..., GND....., i JNM....., va presentar davant de la Batllia demanda civil a tramitar pel procediment ordinari, contra el Sr. A....., i la seva companyia asseguradora, AS....., en reclamació de quantitat, demanant llur condemna solidaria a pagar en concepte d'indemnització dels seus danys i perjudicis com a conseqüència de l'incendi sobrevingut en la pensió XXXXXX el 24-02-2010 :

- a la Sra. FDS.... l'import total de 70.048,65.-euros en concepte d'ITT, d'IPP, de pretium doloris i de perjudici estètic i moral,

- a la Sra. TS... l'import de 20.000.-euros en concepte de perjudici moral per la pèrdua del seu fill,

- als Srs. JEN, JND..., GND...., l'import de 10.000.euros per la pèrdua del seu germà,

Així com al pagament de totes les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat, de procurador i de perit.

II.- La representació processal del Sr. A...., es va oposar a la demanda formulant una excepció peremptòria de prescripció anyal i subsidiàriament sobre el fons va sol·licitar la seva total desestimació, amb imposició de les costes judicials a l'agent, i més subsidiàriament que es revisi a la baixa l'import de la indemnització sol·licitada.

La representació processal de la companyia AS...., es va oposar a la demanda formulant també una excepció peremptòria de prescripció de l'acció, i subsidiàriament sobre el fons va sol·licitar la desestimació íntegra de la demanda amb imposició als demandants de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Les parts van replicar i duplicar, totes mantenint les seves pretensions, i després que s'hagin practicat les proves, van degudament formular els seus escrits de conclusions.

III.- Per Sentència de data 12-05-2016, l'Hble. Tribunal de Batlles, Secció Civil, va decidir: " **Primer.-** *Estimar substancialment la demanda formulada per la representació processal dels Srs. FDS..., TS..., JEN..., JND..., GND..., i JNM..., contra el Sr. A..., i la companyia AS..., i condemnar consegüentment aquests darrers, de forma solidària, a pagar en favor de la Sra. FDS..., la suma de 3.000.-euros en concepte de danys materials, altre import de 10.800.-euros en concepte d'incapacitat parcial permanent, i els*

imports de 3.000 i 5.850.-euros en concepte de perjudici estètic i dolorós, i finalment la suma de 30.000.-euros en concepte de dany moral, havent de relegar, per període d'execució de sentència, la indemnització per incapacitat total temporal que correspon percebre a la Sra. FDS..., de conformitat amb el que s'estableix al V. CONSIDERANT de la present resolució judicial.

Segon.- *Condemnar igualment al Sr. A..., i a la companyia AS..., de forma solidària, a pagar en favor de la Sra. TS... la suma de 15.000.-euros en concepte de dany moral, i en favor dels Srs. JEN..., JND..., GND... i JNM..., altres imports de 7.500.-euros en concepte de dany moral.*

Tercer.- *Fer imposició al Sr. A... i a la companyia AS... de les costes judicials ocasionades, de conformitat amb el que disposa el VII.- CONSIDERANT de la present resolució judicial."*

IV.- Contra aquesta resolució han interposat recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. A... i la representació processal de la companyia AS....

La representació processal de la companyia AS... demana la seva revocació en el sentit d'estimar l'excepció de prescripció de l' acció i de forma subsidiària confirmar els imports atorgats en concepte de IPP, perjudici estètic i danys morals de la Sra. FDS.... i dany moral de la Sra. TS... i dels Srs. N..... però de desestimar la reclamació formulada en concepte d'objectes personals, ITT i pretium doloris de la Sra. FDS i condemnant la part apel·lada a la satisfacció de la totalitat de les costes processals generades per la tramitació del present plet, quedant-hi inclosos els honoraris derivats de la intervenció de l'advocat i la procuradora d'aquesta part en les seves dues instàncies.

La representació processal del Sr. A... sol·licita la revocació de la sentència en el sentit del seu escrit de greuges.

La representació processal dels demandants demana la seva confirmació íntegra, amb imposició de les costes a les parts recurrents.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs dels Srs. A... es fonamenta en els motius següents : 1) el tribunal li atribueix tota la responsabilitat dels danys en base a la sentència del 27-10-2015 sense pronunciar-se sobre la concurrència de culpes i en particular sense considerar la responsabilitat dels propietaris de l'hotel quan ha quedat acreditat que no havien realitzat cap manteniment de l'hotel des de feia anys o de la companyia Fxxx quan existeix una manca de manteniment de la caixa elèctrica per part seva i 2) no és admissible la decisió del tribunal de deixar pel període d'execució la determinació de la indemnització en concepte d'ITT.

II.- El motiu del recurs de la companyia AS... és que, al seu parer, el tribunal ha fet una incorrecta valoració de la prova practicada en autes i que per consegüent aquesta Sala hauria de corregir les mancances de la sentència d'instància. Argumenta en essència que: 1) no es pot considerar que el fonament de l'acció de la Sra. FDS.... és contractual atès que l'acció exercitada excedeix el propi objecte del contracte d'allotjament i no existeix cap incompliment de les obligacions del mateix ; 2) el fonament de les accions és la responsabilitat extracontractual i l'acció en relació a aquesta ha prescrit ; 3) si bé el termini de prescripció fou interromput pels procediments penals, no ho fou pel procediment administratiu en el qual es va admetre l'excepció d'incompetència formulada per aquest part ; 4) no es podia fixar el perjudici en concepte d'objectes personals cremats en l'incendi de manera preufetera ; 5) l'agent no ha acreditat el seu perjudici en concepte d'ITT i en tot cas no es pot satisfer res per aquest concepte a partir del moment on la Sra. FDS... va

agafar l'alta voluntària i 6) no es podia incloure el dany moral en el pretium doloris.

III.- En el present cas, els deures de congruència i de motivació no fan necessari examinar separatament els dos recursos tota vegada que malgrat només el de la companyia d'assegurances planteja la qüestió de la prescripció i només el del Sr. A... obliga a resoldre la qüestió de la concurrència de culpes, es veu que les dues parts recurrents, al contestar a l'escrit de greuges de l'altra s'hi van adherir.

Així, s'ha de resoldre la qüestió de la prescripció, després la de la responsabilitat i finalment la de la indemnització.

IV.- Prèviament, cal indicar que ha quedat establert que en data 24-02-2010, tingué lloc un incendi a la pensió xxxxxxxxx ubicada a xxxxxxxxxx i a conseqüència del qual tant els seus ocupants com l'edifici i el material van patir diversos perjudicis d'importància.

Així, pel que fa a l'objecte del present plet, apareix que els Srs. VN i FDS, per escapar del foc van saltar per la finestra de la seva habitació on es trobaven allotjats el que va provocar la defunció del primer i greus lesions a la segona.

Aquest dramàtic sinistre va donar lloc a unes diligències prèvies número 768-4/10, però per Aute de data 17-08-2011, la Batlle va decidir del sobreseïment provisional, i per Aute de data 23-03-2013, el Tribunal de Corts va decidir desestimar el recurs d'apel·lació presentat pels avui demandants i confirmar íntegrament la decisió de sobreseïment provisional, sense perjudici de l'exercici de l'acció civil per davant la jurisdicció civil.

També va donar lloc a dos procediments administratius :

- el 528-2/2012 iniciat per AS..., i el Sr. AB.... en contra de Fxxx. Però per sentència de data 25-10-2013, la Sala administrativa d'aquest Tribunal Superior va confirmar la sentència recorreguda i va declarar que la decisió

tàcita de l'entitat Fxxx , denegant la sol·licitud de responsabilitat administrativa formulada per la companyia AS..., és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

- el 0008-1/2013 iniciat pels avui demandants en contra de Fxxx i del Sr. A..., i la seva companyia asseguradora. Però, per sentència del 17-06-2014, el Tribunal de batlles va estimar l'excepció d'incompetència de jurisdicció en relació al Sr. A..., i AS..., i va declarar que la decisió tàcita de l'entitat Fxxx, denegant la sol·licitud de responsabilitat administrativa formulada per la companyia AS..., és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

V.- Pel que fa a la qüestió de la prescripció que aixeca la companyia AS..., cal precisar que el tribunal ha considerat que malgrat la part agent va fonamentar la seva acció en una juxtaposició de responsabilitats contractual i extracontractual, eren les normes de la responsabilitat contractual (i per tant la prescripció de 30 anys) que s'havien d'aplicar pel que fa a l'acció de la Sra. FDS..., pel fet d'existir entre les parts un contracte d'allotjament mentre que l'acció de les altres parts era extracontractual.

Cal en primer lloc resoldre la qüestió de la natura de l'acció exercitada.

No es discuteix que l'acció de la mare i dels germans del difunt per obtenir la indemnització del seu perjudici moral, i atès que no tenien cap vincle contractual amb el Sr. A..., és de natura extracontractual.

En quant a l'acció de la Sra. FDS..., no és controvertida l'existència d'un contracte d'allotjament sinó el fet que l'acció exercitada excediria el propi objecte del contracte d'allotjament. Dit d'una altra manera, la part recurrent no accepta l'afirmació del tribunal que el contracte comporta una obligació accessòria de seguretat.

Però, al respecte s'han de fer dues sèries de consideracions.

Primer, com ho hem dit, queda provat i admès que la Sra. FDS.... i el Sr. A..., eren vinculats per un vincle contractual. Aquest extrem seria suficient per fonamentar una acció contractual, essent un altre problema el de determinar l'abast de les obligacions del responsable de l'Hotel i si les va complir o no.

Segon, i en tot cas, sí que el contracte d'allotjament comporta una obligació contractual accessòria de seguretat, donat que en contrapartida del preu de la pensió o de l'habitació, l'hotel no solament es compromet a oferir al client la disposició de l'habitació i dels serveis que ofereix l'establiment, sinó que el contracte comporta una obligació al càrrec de l'hoteler que el client en gaudeixi en tota seguretat. Això comporta per ell l'obligació d'observar, en l'organització i el funcionament del seu establiment, les regles de prudència i de vigilància que exigeix la seguretat dels seus clients.

Per tant s'ha de confirmar la natura contractual de l'acció de la Sra. FDS....

Pel que a fa la prescripció, l'acció contractual de la Sra. FDS...., essent sotmesa al termini de 30 anys no pot haver prescrit.

En quant a l'acció extracontractual, no es discuteix l'aplicació del termini anyal de la *lex aquilia* sinó les condicions de la seva suspensió donat que segons la part apel·lant, l'acció administrativa no va comportar cap suspensió.

Recordem que en el dret civil vigent a ANDORRA, només existeixen dues maneres d'interrompre la prescripció, que són: l'exercici judicial de la pretensió (Codi 7,39,7-1) i el reconeixement de l'obligat (Codi 7,39,7,5).

Ara bé, en el present cas, s'ha de precisar que:

- els demandants van instar les seves accions en el marc penal en contra del Sr. A..., i de la seva companyia asseguradora per obtenir la indemnització del seu perjudici quan el termini anyal encara no havia escolat, i és un punt admès per la contrapart que el termini va quedar suspès fins a la

resolució del Tribunal de Corts del 23-03-2013 que va confirmar l'aute de sobreseïment.

- És a dintre d'aquest període de suspensió que els demandants van formular llur demanda en indemnització dels seus perjudicis civils per la via administrativa és a dir el 10-01-2013, i això a la vegada en contra dels avui defenents i també en contra de Fxxx.

És de remarcar que en el marc d'aquest procediment administratiu, el Sr. A..., i AS..., van sostenir que l'acció dels demandants era de naturalesa civil-contractual o contractual i per tant competència de la jurisdicció civil.

En data 17-06-2014, el tribunal de batlles secció administrativa va dictar sentència estimant l'excepció d'incompetència.

Aquesta demanda judicial davant de la jurisdicció administrativa constitueix sense dubte un acte de naturalesa jurídica destinat a conservar i a defensar els drets dels demandants i per tant apte a provocar la interrupció del termini.

Així les coses, apareix que és la mateixa acció indemnitzatòria en contra dels ara defenents que els demandants van presentar davant de les jurisdiccions penal i administrativa, i això sense que cap moment d'inactivitat processal i sense que en cap moment es pugui apreciar una voluntat de renunciar-hi.

No s'ha de perdre de vista que tota prescripció té a la vegada un fonament subjectiu en relació amb la falta d'activitat del creditor, i sobretot objectiu, és a dir la necessitat de donar seguretat i estabilitat a les relacions jurídiques.

Tanmateix vam recordar en varies ocasions que una institució com la prescripció anyal s'havia d'aplicar amb cautela i no podia donar lloc a interpretacions extensives.

Així les coses, el fet que la jurisdicció administrativa es declari finalment incompetent no fa desaparèixer l'efecte interruptiu de la demanda formulada per davant d'ella.

Per tant, el termini no va començar a córrer fins al 17-06-2014 i el 19-12-2014 dia de la presentació de la demanda de citació a judici, l'acció no havia prescrit.

VI.- Pel que fa a la qüestió de la responsabilitat del Sr. A..., recordem que l'incendi d'autes va donar lloc als procediments abans detallats.

D'altra banda, el sinistre va donar lloc a una demanda civil per part del Sr. RO..., ocupant i perjudicat de l'hotel, que es va seguir en el marc dels autes civils 2100540/2012 que van conduir a la sentència del 28-01-2015 íntegrament confirmada per aquesta Sala el 27-10-2015.

En els presents Autes, la resolució d'instància ha citat in extenso els fonaments V.- i VI.- de la nostra sentència del 27-10-2015 relatius a la determinació de la responsabilitat i no cal reproduir-los de nou.

Només cal posar de relleu que al terme d'aquestes decisions, es va considerar que pel que fa al Sr. JB..., (com a titular de la pensió), a Fxxx (com a subministradora d'electricitat) i als Srs. Jordi TO... i AR... (propietaris de l'edifici), no s'havia acreditat una relació de causalitat entre un comportament culpós dels mateixos i l'origen de l'incendi, ja que, bàsicament, la causa que originà dit incendi queda desconeguda.

Però, pel que fa als gerents, els Srs. A..., C..., es va establir que existia un comportament negligent en relació causal amb l'esdevinença del sinistre.

Ara bé, no s'ha aportat en les presents actuacions cap element de prova diferent, i de la valoració de tot el material probatori no es pot treure l'existència d'una culpa, sigui quin sigui la seva entitat o el seu fonament, en relació causal amb els danys causats, concurrent amb la culpa dels arrendataris, i que no s'hauria pogut evidenciar en els altres procediments.

Aquesta constatació val també pels propietaris de l'hotel i per Fxxx i no es pot donar lloc a la concurrència de culpes que defensa la part recurrent.

Així, queda intacta la conclusió segons la qual el fet de tenir a prop dels comptadors elèctrics material que va agreujar l'incendi des dels primers moments i manera significativa el resultat final del sinistre, participant a la producció del mateix, constitueix un comportament imputable al gerent de la pensió i que s'ha de qualificar de negligent sobretot per part d'un professional.

Tal comportament culpós correspon a la vegada a una culpa extracontractual , fins i tot a una falta llevíssima, i a un manament a l'obligació de seguretat que hem definit abans.

Per conseqüent, és de manera conforme a dret que el tribunal ha considerat que el Sr. A..., era responsable, i amb ell la seva companyia asseguradora.

VII.- Pel que fa a la qüestió de la indemnització no està recorreguda la decisió del tribunal de condemnar els defenents a pagar a la Sra. TS..., la suma de 15.000.-euros en concepte de dany moral, i als Srs. JEN..., JND..., GND... i JNM..., altres imports de 7.500.-euros en concepte de dany moral.

Les parts recurrents critiquen la indemnització acordada a la Sra. FDS....

El primer concepte criticat és la decisió d'acordar-li l'import de 3.000.-euros pel que fa als objectes personals.

En efecte, en el seu escrit de demanda la Sra. FDS..., va manifestar que havia perdut tots els seus béns, roba, estris, els quals es van cremar i que no podia justificar aquesta pèrdua atès que les factures també s'havien cremat. Per tant, va demanar per aquest concepte una indemnització preufetera de 3.000.-euros.

El tribunal va estimar tal demanda considerant que ressortia de la inspecció ocular realitzada a l'Hotel en el marc de les diligències penals així com de declaració feta a la Policia que a l'habitació que ocupaven la demandant i el seu difunt espòs, s'hi trobaven una sèrie d'objectes (un ordinador portàtil, dos carregadors de telèfons mòbils, roba, televisor, estufa elèctrica, fogó elèctric i altres...) i que les conseqüències del foc i de la situació en la qual la Sra. FDS..., es va trobar immersa després dels fets li havia fet impossible proporcionar més prova en quant a l'existència i al valor de les seves pertinències.

Tal plantejament s'ha de confirmar donat que la víctima es va trobar en una situació comparable a la força major fent quasi impossible aportar una prova documental ; que tot i així queda justificat l'existència d'un perjudici i que la indemnització de 3.000.-euros fixada de manera preufetera apareix proporcionada als elements exposats abans i que per tant no existeix el risc d'enriquiment injust denunciat per l'apel·lant.

El segon concepte criticat és el pretium doloris.

La pretensió de la demandant era que se li pagués d'un banda l'import de 6.000.-euros corresponent a un pretium doloris de 4,5/7 i d'altra banda l'import de 40.000.-euros pel dany moral provocat per la pèrdua del seu marit, no era d'acord amb què s'inclogui aquest patiment moral en el pretium doloris, com sembla fer el facultatiu del Servei de Medecina Legal i Forense que va realitzar l'informe.

El tribunal li va reconèixer un perjudici dolorós per 5.850.-euros i un dany moral per la pèrdua del seu marit per 30.000.-euros.

La companyia recurrent considera que no es podia donar valor a l'informe medico-forense perquè el mateix no permet la valoració correcta del perjudici pel fet d'incloure-hi el dany moral i per referir-se a un estrès post-traumàtic que no s'ha valorat.

És cert que el perjudici moral per la pèrdua d'un ésser estimat és independent del pretium doloris stricto sensu.

El primer ha de permetre indemnitzar el dolor que la Sra. FDS..., ha de sofrir com a conseqüència de la pèrdua del seu marit i que hauria sofert també si no hagués estat víctima directa de l'incendi.

El segon l'ha d'indemnitzar com a víctima directa de tots els sofriments físics i psíquics, així com dels trastorns associats, que ha hagut de suportar del dia de l'accident fins a la data de la seva consolidació.

Els elements d'autores permeten constatar que la Sra. FDS..., fou portada a l'HNSM després d'haver-se precipitat de la finestra i que presentava contusió facial, cranioencefàlica, toràcica i abdominal, quedant ingressada 20 dies; que va patir un estrès posttraumàtic precisant d'un tractament especialitzat; que degut a la gravetat de les lesions, laceració hepàtica, pneumotòrax dret, contusió pulmonar, fractura d'húmer dret i escàpula dreta, es va decidir el trasllat a l'Hospital General de Catalunya on va ingressar a la UCI fins el 9 de març; que va passar a planta essent donada d'alta hospitalària el 15 de març amb pauta farmacològica i recomanació de rehabilitació funcional; que de tornada al Principat ha presentat clínica de dolor mecànic a nivell acromial; que va patir dolor mandibular, secundari al traumatisme sobre el mentó, sense alteració funcional tot i que va referir sensació de luxació quan mastegava ràpidament; que va necessitar un seguiment per un traumatòleg i un tractament analgèsic i antidepressiu.

Finalment, el pèrit va quantificar en 4,5/7 el pretium doloris. Malgrat el fet que dit pèrit també s'ha referit en la descripció del pretium doloris al dol lligat a la pèrdua del seu marit, això no és suficient per modificar la valoració feta pel mateix ja que tots els elements que acabem d'exposar i que corresponen a la definició del pretium doloris serien suficients per justificar la indemnització de 5.800.-euros que va acordar el tribunal, essent recordat en tot cas que l'avaluació proposada pel pèrit només constitueix una indicació però que pertany finalment a l'òrgan jurisdiccional fixar la indemnització en base a tots els elements de la causa.

Així les coses, la decisió del tribunal de condemnar a pagar 5.850.- euros per pretium doloris i 30.000.-euros per dany moral per la pèrdua del seu marit s'ha de confirmar.

L'últim aspecte criticat és l'ITT.

La Sra. FDS... reclamava per aquest concepte :

- l'import de 1.388,65.-euros corresponent al període entre l'incendi i el 05-05-2010 dia en què va agafar l'alta voluntària, i a la diferència entre el seu salari de mensual de 1.520.-euros i el pagat per la CASS per 3.171,35.-euros
- l'import de 3.660.-euros corresponent al període entre el 05-05-2010 i el dia de la seva consolidació el 24-08-2010 i en base al salari mínim (4x915).

Pel que fa al primer període, i constatant que la demanda havia aportat un extracte de punts de vellesa de la CASS acreditant el salari del mes de gener del 2010 per 1520.-euros (i una sèrie de pagaments per un total de 3.171,35.-euros) , el tribunal ha considerat que es tractava d'un principi de prova del salari però que donat que tal document no permetia quantificar de forma exacta la base sobre la qual la CASS havia satisfet les prestacions econòmiques per ITT i el conjunt de les sumes prestades per aquest concepte, va decidir relegar per la fase d'execució la determinació de dit quantum, mitjançant l'aportació per part de la CASS d'una certificació acreditativa de les dades d'atur de treball de la Sra. FDS.... i dels pagaments corresponents.

Altrament, pel que fa al segon període, va determinar que la data de consolidació de les lesions s'havia de fixar al 24 d'agost del 2010, i que per tant l'alta voluntària no impedia indemnitzar l'ITT però en base al salari mínim interprofessional del 2010. Tot i així va decidir deixar igualment la determinació de dit import per la fase d'execució de sentència, *“a fi de determinar de forma global la indemnització que correspon a la Sra. FDS.... per aquest concepte”*.

Aquesta motivació és conforme a dret i a l'objecte de l'ITT.

A més, hem de confirmar el mètode. En efecte, apareix que el tribunal no es va substituir a la part demandant per dir quina prova havia de ser aportada i quins documents podien acreditar la reclamació, com li reprotxa la representació de la companyia AS...., sinó que en realitat va estimar les pretensions de l'actora reconeixent que aquesta podia percebre la indemnització de l'ITT sobre les bases de la seva reclamació inicial, només quedant per finalitzar el càlcul precís del diferencial entre els salaris que s'havien de cobrar i les prestacions de la CASS.

Per que fa a la possibilitat de relegar la quantificació pel període d'execució ja hem pogut precisar en diverses ocasions que si queden establerts en la sentència que resol de manera definitiva la qüestió planteja les bases i els paràmetres per a determinar la indemnització, que haurà de ser concretada a la fase d'execució de sentència, és possible deixar el càlcul final per la fase d'execució quan no es disposa de totes les dades per realitzar el càlcul o la fixació final.

En quant a la nostra sentència 120/2014 del 24-09-2015 invocada per la representació del Sr. A... no és contradictòria donat que recorda que segons els principis d'economia processal, de congruència, i dispositiu que el tribunal no pot deixar per la fase d'execució la determinació dels imports quan existeixen en autes els elements suficients, aportats i debatuts per les parts, per resoldre de manera definitiva aquesta qüestió. De fet, en dita resolució s'havia admès retardar fins al període d'execució la fixació dels imports indemnitzatoris en base a les factures realment abonades.

Per tot l'exposat s'ha de confirmar la sentència d'instància.

VIII.- Pel que fa a la qüestió de les costes de primera instància l'estimació de la demanda va ser substancial i per tant, és amb bon criteri que

el tribunal ha aplicat el principi del venciment objectiu que regeix la imposició de les costes en matèria civil.

IX.- En virtut del mateix principi del venciment objectiu, la desestimació dels recursos justifica imposar als recurrents les costes judicials d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar els recursos interposats per la representació processal del Sr. A..., i per la representació processal de la companyia AS.... contra la Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 12-05-2016, que confirmem íntegrament;

Imposar als recurrents les costes judicials de segona instància;

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-